

СТАНОВИЩЕ

От проф. Никола Андреев Манев, д-р по право, преподавател по Наказателно процесуално право в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски”, назначен за член на научното жури по защита на дисертационен труд за получаване на научна и образователна степен „доктор” с кандидат Ивайло Асенов Цонков

ПОЧИТАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА НАУЧНОТО ЖУРИ,

Със заповед на Ректора на СУ ”СВ. Климент Охридски” съм определен за член на журито в изпълнение на което представям следното становище:

Ивайло Цонков е главен асистент в юридическия факултет на университета. Предвид на нормативно уредените изисквания същият ни представя едно завършено дисертационно изследване върху важна за правораздаването тема „Принципът на състезателността на наказателния процес”. Става дума за материя, която е наситена с множество стари и нови проблеми, някои и до ден днешен нерешени по задоволителен начин. Поради това самата тема предполага научна смелост и поемане на възможни трудности в хода на научното изследване, които в крайна сметка са удачно преодоленни от автора. Дисертационният труд е в обем от 510 страници с богата използвана и цитирана под линия литература. Работата е обсъдена на заседание на катедра „Наказателно-правни науки” на факултета, където е взето решение за насочване на труда за защита пред

научно жури. Структурно изложението съдържа увод, четири глави и заключение. Главите са подразделени на параграфи, които конкретизират разглежданата тематика.

В Глава първа са разгледани проблемите на състезателността в наказателния процес като е направена широка сравнително- правна и историко- правна съпоставка с националните правни системи на множество други държави. Анализът съдържа и отговор на основополагащия въпрос относно състезателността като принцип или като форма на наказателния процес; от съществено значение тук е определянето на съдържанието на състезателността и съотношението му с други основни принципи на действащата наказателнопроцесуална система у нас. Глава втора е посветена на значението на правораздавателния съд в общата конструкция на състезателността, предвид на неговата независимост и безпристрастност и изискването съдът да е формиран в съответствие със закона. Глава трета е ориентирана към проблемите, които поставя защитата предвид равнопоставеността на страните на съдопроизводството, особено в областта на правораздаването, направено в сравнение със сходни институти и това дава възможности за по-широки обобщения.

Четвъртата глава разглежда проблемите на състезателния процес предвид изискванията на ЕКПЧ като са изследвани отделни хипотези на състезателността, например при разпита на анонимен свидетел /с.452/.

Изводите на автора са обособени във края на всяка глава. Изразени са идеи за оптимизиране на българското законодателство.

Съдържанието на четирите глави изчерпва предмета на научното изследване.

Задача на анализа е насочена към по- пълно разглеждане на един от принципите на наказателната процедура с основополагащо значение за съвременния тип наказателен процес, установен с Наполеоновия кодекс

още през 1808г. И развиван в националните правни системи в продължение на десетилетия.

Цел на дисертацията е да се даде перспектива в развитието на този важен за правораздаването институт, което следва да бъде съобразено и с всички международно- правни актове, особено действащите на територията на страните от Европейската общност.

Видно от представените материали, авторът има достатъчно публикации по темата, направени в авторитетни периодични правни издания.. Проучил е достъпните литературни източници от значение за разработката на дисертационния труд. Посочени са и решения на Върховния касационен съд. Без никакво съмнение Ивайло Асенов Цонков ни представя една завършена дисертация, която третира проблеми на диалектиката на българската правна система с подчертана важност. Това до голяма степен определя дисертабилността на труда. В последните около двадесет години реформата на наказателнопроцесуалната система засяга въпроси на досъдебното производство и доказването. Но принципите на процеса са слабо застъпени; относно само състезателността липсва актуално монографично изследване с такова естество и обем.

Проучването на дисертацията показва, че са постигнати необходимите за защита на дисертационен труд положителни резултати, овладян е научния инструментариум, умение за самостоятелна научна работа и проверка на състоятелни научни хипотези. Това се подкрепя от конкретни положителни и приносни моменти, отнасящи се главно до обогатяване на съществуващи знания в правната наука, както следва:

- показано е в исторически плат как възникват обвинителните и следствените процедури;

- обосновано са подложени на критика теориите, които оспорват съществуването и мястото на състезателността и производството по наказателни дела;

- за пръв път е направен опит в глава първа да се очертаят контурите на съдържанието на състезателността;

- направените предложения за промени в съдебния закон са напълно състоятелни и изискват вниманието на законодателя;

– направената правна конструкция на безпристрастния съд е състоятелна и предлаганите в тази връзка промени са обосновани.

Работата дава основание и за някои критични бележки:

- не всички глави са балансирани като обем;

– на някои места изложението се състои в преразказ на правната уредба, без да е предложен съответния научен анализ;

– би могло да се посочи още практика на Конституционния съд по въпросите на дисертационния труд.

- отделни виждания на кандидата не могат да бъдат напълно споделени от съдържателна гледна точка.

Бележките засягат отделни положения в дисертационния труд и отстъпват на постигнатите положителни резултати от автора. Дисертацията е написана в резултат на упорита дългогодишна работа и добросъвестно положени усилия на автора в областта на научния анализ. Достигнатите изводи в повечето случаи са достатъчно добре аргументирани и представляват основа за състоятелни промени в законодателството и в процесуалната практика.

ОБЩО ЗАКЛЮЧЕНИЕ:

Представената ни за защита дисертация „Принципът на състезателността в наказателния процес” съдържа достатъчно успешни научни решения и необходимите приноси моменти от теоретико-приложен характер. Това предоставя необходимите основания да ѝ бъде

дадена положителна оценка и да се предложи на научното жури да предприеме съответните действия по присъждане на образователната и научна степен „доктор” на Ивайло Асенов Цонков в професионалното направление 3.6. Право, област на висшето образование 3. Социални, стопански и правни науки, специалност „наказателен процес”..

06.11.2014г.

София

Проф. д-р Никола Андреев Манев